

Въ сѣщия мигъ нѣколко вълка се испрѣчихъ на полянката прѣдъ тѣхъ и се спрѣхъ. Остритѣ имъ муцуни се издигнахъ и завихъ. Явихъ се и други.

— Осемъ! пропушихъ Боримечката; вамъ оставямъ четире; другитѣ сж мои.

Като се запознахъ тѣй съ ловѣтъ си, гладнитѣ звѣрове се хвърлихъ на гжсталака. Той се прѣобърнхъ сега на крѣпость, която вълцитѣ нападахъ, а човѣцитѣ браняхъ. Ножовѣтѣ и камитѣ играяхъ свирѣпо; пушкитѣ се дигахъ и падахъ. Виение, фучене Нѣколко звѣра се натрѣкаляхъ прѣдъ гжстака; други нѣколко се занимахъ съ падналитѣ си другари, като ги раскѣсвахъ още живи; останжалитѣ бѣхъ прокудени отъ гжстака, изъ който Иванъ Боримечката правѣше чести излазки, джавкаше, като овчарско куче, и блѣскаше съ топора по главитѣ. Той приличаше на Гедеона, кога съ магарешка челюсть поразяваше филистимската войска.

Скоро всичкитѣ вълци бидохъ прогонени прѣвъ дола на ерѣщната рѣглина, и клекнахъ да си ближкѣтъ ранитѣ.

По щастие, додѣ траеше боятъ, никой не замина.

— Вълцитѣ не се махвѣтъ вече отъ тамъ, каза Огняновъ.

— Я вижте, и друга дружина дошла тамъ!

— Нека почакатъ, ний ще имъ дадемъ зияфетъ, да помнѣтъ кога е била свадбата на Боримечката, каза Спирдончето.

— Майка му стара! избѣбра самодоволно Боримечката. Мина се нѣколко врѣме.

Турцитѣ се не показвахъ, а втори пѣтли бѣхъ пропѣли... Дружината чу още по-рано отдалечени кукуригания, които ноцната тишина донасяше отъ околнитѣ села. Виделината нарастваше; дрѣветата въ полето по-ясно хванахъ да се виждатъ и прѣдмѣтитѣ да се отличаватъ единъ отъ други. Зе да се стѣга душата на момчетата; тѣ помрѣз-